

Профспілкою не погоджено проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 6», яким пропонується розширити напрями використання освітньої субвенції та її залишків у 2021 році не за цільовим призначенням.

Відповідно до статті 103-2 Бюджетного кодексу України **освітня субвенція надається з державного бюджету місцевим бюджетам**
та спрямовується
на оплату праці з нарахуваннями педагогічних працівників закладів загальної середньої закладів освіти
та інших закладів, які забезпечують її здобуття.

Проектом передбачається дозвіл на використання у 2021 році залишків освітньої субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, що утворилися станом на 1 січня 2021 р., **на закупівлю товарів, робіт і послуг, необхідних для забезпечення безпечного навчального процесу у закладах загальної середньої освіти.**

Такі дозвільні норми на нецільове використання освітньої субвенції **провокують місцеву владу на створення штучної економії освітньої субвенції з метою спрямування її на оснащення закладів освіти засобами навчання,**
комп'ютерними комплексами; забезпечення пожежної безпеки; підключення закладів освіти до Інтернету; будівництво туалетних приміщень, їх реконструкцію, на придбання підручників, посібників шкільних автобусів тощо.

Таким чином, **недоплативши вчителям та іншим педагогічним працівникам за їхню працю, занурившись у їх гаманець, за рахунок видатків центрального бюджету, влада на місцях намагається залатати прогалини місцевих бюджетів** .

Але ж відповідно до частини 3 статті 37 Закону України «Про повну загальну середню освіту» **зобов'язання забезпечити утримання та розвиток заснованого закладу**

освіти, його матеріально-технічної бази на рівні, достатньому для виконання вимог державних стандартів , ліцензійних умов провадження освітньої діяльності, вимог трудового законодавства, оплати праці педагогічних та інших працівників, охорони праці, безпеки життєдіяльності, пожежної безпеки тощо,
покладено на засновника.

Економія освітньої субвенції станом на 1 березня 2021 року становить близько **6,2 млрд. гривень, в той же час на місцях новообрані органи влади вдаються до прийняття неправомірних рішень про зменшення надбавки педагогічним працівникам за престижність праці з 30% – 20% до її мінімальної величини в розмірі 5%,**
що до того ж нівелює прийнятті державними органами влади рішення про підвищення заробітної плати освітянам, особливо у 2021 році.

Тому Профспілка **наполягає на вилученні з постанови норм про використання у 2021 році залишків освітньої субвенції не за цільовим призначенням, передбачивши, що такі залишки на кінець бюджетного періоду зберігаються на рахунках відповідних місцевих бюджетів і використовуються у наступному бюджетному періоді з урахуванням цільового призначення субвенції – на оплату праці з нарахуваннями.**

Запропоновано **зобов'язати обласні держадміністрації подавати МОН, як головному розпоряднику бюджетних коштів, пропозиції щодо перерозподілу видатків субвенції між обласним бюджетом та бюджетами територіальних громад за результатами місячного/квартального звіту** про виконання місцевих бюджетів.

Така пропозиція ґрунтується на тих обставинах, що за наявності значних обсягів економії освітньої субвенції в обласних бюджетах, які заздалегідь спричинені несправедливими та суб'єктивними показниками формули розподілу освітньої субвенції, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1088, обласні адміністрації здебільшого не ініціюють її перерозподіл тим місцевим бюджетам, в яких через цей недосконалий формульний розподіл недостатньо освітньої субвенції для своєчасної і в повному обсязі оплати паці педагогічних працівників.

Наголошено, що потребує **вилучення з проекту норма про спрямування коштів освітньої субвенції, а також залишків коштів освітньої субвенції, на погашення**

заборгованості із заробітної плати, строк виплати якої минув, лише в межах одного бюджетного періоду, оскільки термінів, що обмежують погашення заборгованості не існує. Згідно зі статтею 233 Кодексу законів про працю України у разі порушення законодавства про оплату праці працівник має право звернутися до суду з позовом про стягнення належної йому заробітної плати без обмеження будь-яким строком.

Тому **проект постанови Кабінету Міністрів України** «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 6» у запропонованій редакції **не може бути погоджений та потребує доопрацювання.**

Управління соціально-економічного захисту ЦК Профспілки